

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.073/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Dr. Szatmári Sándor Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Szatmári Sándor ügyvéd) és a Dr. Nagy Gergely Attila Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Nagy Gergely Attila ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím2) **felperesnek**, a Dr. Oláh Zsófia Ügyvédi Iroda (Cím3.; ügyintéző: dr. Oláh Zsófia ügyvéd) által képviselt **alperes1** (cím1) **alperes** ellen munkaviszony iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 8. M.70.431/2021/16. számú ítélete ellen az alperes 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében megváltoztatja és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 800.000 (nyolcszázezer) forint + Áfa elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 7.000 (hétezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A peres felek 2001. május 3-án létesítettek munkaviszonyt, a felperes munkaköre szállítványozási előadó volt. A felperes 2020. április 15-től táppénzes állományba került. Ugyanekkor e-mailben a jogviszony fenntartását a maga részéről nem látta lehetségesnek és ezért az alábbi javaslatot tette az alperes irányába: „Javaslatom a közös megegyezéssel történő felmondás, amiben a Munka törvénykönyve szerinti végkielégítést megadnád részemre és én továbbá semmilyen egyéb igénnyel, mint kifizetetlen túlórák, szabadságok alatti munkák, mobbing negatív következménye stb. nem lépek fel veled.”.

[2] Az alperes 2020. április 23-án azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes jogviszonyát.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[3] A felperes a keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésének megállapítását, ezzel egyidejűleg 1.760.000 forint kártérítés, 1.026.690 forint felmondási időre járó távolléti díj, valamint perköltség és kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Az alperes a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 635.000 forint áfát is tartalmazó perköltséget. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a munkáltató azonnali hatályú felmondása jogszerű volt.

[6] Az elsőfokú bíróság az alperes által előterjesztett 2.977.735 forint + áfa perköltséget eltúlzottnak tartotta. Az ítélet indokolása szerint a pertárgyérték nagyságára mindenképpen figyelemmel kellett lennie és ezzel együtt lehetősége volt a perköltséget csökkenteni. A bíróság 500.000 forint munkadíjat látott megállapíthatónak a pertárgyértékhez igazítottan, az alperes által kifejtett tevékenység figyelembevételével megállapíthatónak.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[7] Az ítéletnek kizárólag a perköltséget megállapító rendelkezése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy kötelezze a

másodfokú bíróság a felperest 2.977.735 forint + áfa elsőfokú perköltség megfizetésére. Az alperes a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget 138.883 forint + áfában kérte megállapítani.

[8] Az alperes előadta, hogy az elsőfokú ítéletnek arra vonatkozó rendelkezése, miszerint a perköltség megállapításánál a pertárgyértéket figyelembe kell venni, súlyosan jogsértő. Álláspontja szerint a megbízási szerződés alapján felszámított ügyvédi munkadíj csökkentésével kapcsolatban nem lehet figyelembe venni a pertárgy értékét. E körben hivatkozott a 20/2017. (XII.21.) IM rendeletre, mely szerint 2018. január 1-jétől hatályát veszítette azon jogszabályi rendelkezés, miszerint „a pertárgy értékével vagy” szövegrész. A jogalkotó célja tehát egyértelműen az volt, hogy az IM rendelet 2.§ (1) bekezdése szerint felszámított perköltség mérséklése során ne lehessen figyelembe venni a pertárgy értékét.

[9] Hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkére, miszerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, ezen értelmezési alapelvnek nyilvánvalóan ellentmond a Fővárosi Törvényszék perköltség tekintetében hozott ítélete, amely egyetlen szempontot értékel a pertárgy értékét, amelyet nem is lehetett volna.

[10] Az alperes hivatkozott arra, hogy a jogi képvisellel ellátott tevékenység kapcsán tanulmányozta az ügyet, beszerezte a teljes iratanyagot, átvizsgálta a felperes által becsatolt anyagokat, az ügyféllel egyezett, az irányadó jogszabályi környezetet felkutatta. A 2021. október 19-én kelt beadványában, és az ahhoz csatolt A/30. számú mellékletben részletesen levezette, hogy milyen tevékenységekre, mennyi időt szánt. Azonban sem a felperes, sem az elsőfokú bíróság részéről nem derült ki, hogy pontosan melyik tevékenység, mely elemét tartják túlzónak vagy aránytalannak.

[11] Az alperesi jogi képviselő a perben hat darab érdemi, alapos és rendszerezett, a koncentrált pervitelt elősegítő beadványt terjesztett elő, amihez 30 darab mellékletet csatolt. Ezen felül öt tárgyaláson vett részt, amelynek időtartama összesen több, mint 20 órát tett ki. Ezen tárgyalásokra felkészülten érkezett, elősegítve az eljárás ésszerű időn belül történő befejezését. Előadta, hogy a jogi képviselő megbízási díja szokásosnak tekintendő, hasonló mértékű és ügyfélkörű ügyvédi irodák piacán, a szerződött óradíj ellen önmagában a felperesnek sem volt kifogása.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, mind az érdemi, mind a perköltség vonatkozásában, valamint az alperes kötelezését kérte másodfokú perköltség megfizetésére.

[13] A felperes előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan rendelkezett a perköltség viseléséről és annak mértékéről. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság

kifejezetten értékelte az alperes által kifejtett tevékenységet, mivel rögzítette az ítéletben, miszerint „a bíróság 500.000 forint munkadíjat látott megállapíthatónak a pertárgyértékhez igazítottan, az alperes által kifejtett tevékenység figyelembevételével”.

[14] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során is kifogásolta az ügyvédi munkadíjat, melyet beadványában is előterjesztett. Előadta, hogy a jegyzőkönyvbe tévesen került be a 70.000 forint + áfa összeg, mivel minden esetben számlával igazoltan 30.000 forint + áfa volt az esetenkénti díj.

[15] Álláspontja szerint az alperesi tevékenység nem alapozta meg az előterjesztett költséget, figyelemmel arra, hogy az alperes a beadványaiban számos olyan megállapítást tett, amelyek a per tárgyra nézve teljesen irrelevánsak voltak. Az alperesi beadvány több alkalommal saját előadását ismételte meg.

[16] Előadta, hogy a munkaviszony megszüntetése óta munkanélküli és betegségekkel küzd, mely az alperesi magatartási következménye. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság ajánlására, miszerint a kirívóan magas összegben, a kifejtett munkavégzés mértékével kirívóan arányban nem állóan megállapított ügyvédi munkadíj sértheti a társadalom értékítéletét. Még a kiemelkedően nagy pertárgyértékű ügyekben is tartózkodni kell a közfelfogás számára elfogadhatatlan, hatalmas összegű ügyvédi munkadíjak megítélésétől.

[17] A felperes előadta, hogy a 2022. október 22-i tárgyaláson is nyilatkozott arról, hogy a perköltség eltűzött és annak mérséklését mindenképpen indítványozta. Vitatta a tevékenység kimutatást is, és a tárgyalások után felszámolt költségeket teljesen elfogadhatatlannak tartotta. Az alperes egy alkalommal sem igazolta, hogy milyen alapon és árfolyamon számolta el az EUR és a HUF átváltást, hogyan jöttek ki neki az egyes felsorolt összegek, tehát sem a konkrét teljesítési tartalmat, sem az árfolyamot nem igazolta.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[18] Az alperes fellebbezése részben alapos.

[19] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság okszerűtlenül mérlegelt a perköltség meghatározása során, így az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó részét a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[20] A Pp. 80. §-a szerint a perköltségnél a félnél – a perben vagy azt megelőzően a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült költség, ideértve bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.

[21] A Pp. 512. § (2) bekezdése értelmében, ha a per tárgya pénzkövetelés, a pénzkövetelés összegét, a bérkülönbözet követelése esetén legfeljebb annak egy évi összegét kell a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként figyelembe venni.

[22] A felperes 2.786.690 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, vagyis ezt az összeget kell a pertárgy értékének tekinteni.

[23] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként, a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel.

[24] A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint helytálló az alperes fellebbezése abban a vonatkozásban, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint már nem a pertárgy értékét kiinduló alapként számításba venni a perköltség megállapítása során. Ennek következtében az elsőfokú bíróságnak kizárólag a pertárgy értékére vonatkozó indokolása nem fogadható el.

[26] A Pp. 82.§ (3) bekezdése szerint a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[27] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes eltúlzott mértékben terjesztette elő a perköltség iránti igényét. Az alperes a per során mindösszesen 47 oldal előkészítő irat vonatkozásában 1.859.223 forintot határozott meg, ami azt jelenti, hogy oldalanként 39.557 forintban jelölte meg a költségigényét.

[28] A másodfokú bíróság megítélése szerint a tárgyalások vonatkozásában előterjesztett perköltségigényt is rendkívül magas volt, a tárgyalások összóraszama 20 óra

volt. E vonatkozásban a felperes 1.118.514 forintot terjesztett elő, amely azt jelenti, hogy tárgyalási óránként 55.925 forint költséget számolt fel.

[29] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel az ügy nehézségi fokára, a nem túl hosszú pertartamra, a jogi képviselő előkészítő munkájára, az ügyben kifejtett tevékenységére, az előkészítő iratok tekintetében 500.000 forint + Áfa, a tárgyalások vonatkozásában 300.000 forint + Áfa perköltség iránti igény megalapozott.

Záró rész

[30] Az alperes a fellebbezési eljárásban nagyobb részben peresztes lett, ezért a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján kötelezze másodfokú perköltség viselésére.

[31] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 47.§ (71) bekezdése alapján köteles fellebbezési illeték megfizetésére.

[32] A másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2022. május 26.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró

..